

han har gjort, til den ærede Minister; men det forekommer mig, at der ikke behøves saa Meget, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds var tilbøielig til at foreslaae, nemlig Nedsættelsen af en Commission til at undersøge, hvorledes dette kunde være gaaet til. Forklaringen heraf ligger efter min Mening klart og naturligt for. Den ærede Minister kan ikke have misforstaaet de Udtalelser, som saaldt ved den foregaaende Behandling af denne Sag; han kan ikke være i mindste Tvivl om, hvad jo ogsaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds gjentagende har erindret om, at, hvis Ministeren forinden denne Forhandling havde nedfat en Commission, vilde der ikke idag være blevet gjort den Modstand mod hans Forslag, som Tilfældet har været. Siger den ærede Minister dertil, at han ikke kunde nedsætte en Commission, fordi det var ham uvist, om han fik med Theatersagen at gjøre, saa befinder han sig forsaavidt i en Modsigelse, som det jo ligger klart for, at, hvis han havde nedfat en Commission, vilde han ikke have haft nogen Banstæthed ved at faae den Sum bevilget til Theatret endnu for det kommende Aar, som tidligere har været bevilget (Udfrydelse). Det ærede Medlem mener, at det dog maaskee kunde være steet, men i ethvert Fald skal jeg erklære, at jeg i saa Tilfælde ikke vilde have haft nogensomhelst Betænkelighed ved at bevilge dette Beløb endnu for eet Aar til. Det, at der var givet Udsigt til en Commission, er derimod, som jeg allerede udtalte ved den forrige Behandling af denne Sag, for mig ikke af tilstrækkelig Vægt; thi denne Udsigt er givet saa ofte, at man ganske naturligt maa nære nogen Tvivl om, hvorvidt et saadant Løfte vilde blive holdt. Smidlertid staaer Sagen dog for mig i dette Dieblif saaledes, at, naaget jeg maa erkjende, at den høitærede Minister her har stillet sig paa en Maade, som jeg beklager, og som er forskjellig fra den, hvorpaa han i det Hele taget er traadt op ligeoverfor Rigsdagen, skal jeg dog erklære, at jeg ikke vil drage dette Løfte i Tvivl, efterat den høitærede Minister saa indtrængende har forfulgt os om, at det vil skee, men vil vise ham den Tillid at stole

paa, at vi faae en saadan Commission nedfat, og da jeg sidste Gang kun stemte Nei, fordi jeg frygtede for, at vi ikke vilde faae en saadan Commission, skal jeg nu erklære, at jeg idag vil stemme for Ministerens Forslag.

H. M. Petersen: Jeg skal i Anledning af, hvad vi nylig hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) tillade mig at bringe i Erindring, at det ikke er alle Kjøbenhavns Indvaanere, der have den Opfattelse af Forholdet til Theatret eller Forholdet mellem det kongelige Theater og Kjøbenhavns Commune, som det ærede Medlem har. En af de første Gange, jeg kan minde, at jeg har hørt udtale her i Salen, at der var stor Billighed for, at Kjøbenhavns Commune gav et Tilskud til Theatret, var iagennem en Utring fra en Mand, der i mange Aar har været Indvaaner her i Byen og endnu er det; han havde dengang, saavidt jeg erindrer, Sæde her i Salen som Folkethingsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds og er nu Medlem af Landstinget. Han fandt det rimeligt, at der gjordes et Tilskud fra Kjøbenhavns Commune. Naar det ærede Medlem talte om at flytte Theatret, saa er det vel hans Spøg, thi det er et kostbart Huus at faae flyttet; men jeg skal dog sige, at, dersom alle de Indretninger, som Staten har her i Kjøbenhavn, og som vi maae betale mange Penge til, samtidigt med Theatret bleve flyttede enten til Odense eller Aarhus, saa er jeg overbevist om, at disse Byer vilde gaae ind paa at holde Theatret alene. Naar det ærede Medlem siger, at her kan det leve, saa svarer jeg: Ja, hvorfor kan det dette? Fordi Staten giver saa mange Penge ud her i Byen. Det er formodentlig saa godt som den eneste Grund til, at det fortrinnsviis her kan søge sin Næring; men naar det ærede Medlem tænker paa at faae det flyttet, saa vil jeg foreslaae, at alle andre Indretninger, som Staten har her i Byen, blive flyttede med det Samme, thi saa troer jeg ikke, at der bliver Tale om noget Tilskud fra Statens Side; jeg er overbevist om, at den Commune, der fik alle disse Indretninger, nok vilde holde Theatret uden Bederlag.